

Amb una motxilla penjada a l'esquena i anant d'un domicili a l'altre, en Lluís Llongueras es va fer un lloc en el món de la perruqueria amb només disset anys. Als divuit ja havia posat la primera pedra d'una empresa que tenia sis col·laboradors i que actualment en té més de mil: **"Segurament sóc més mestre que empresari, perquè dono una importància molt gran a la formació del personal, i no solament en l'aspecte tècnic, sinó en una cosa encara més important com és el desenvolupament de la personalitat."** Sobretot tenint en compte que en Lluís treballa sempre amb gent jove: **"Els dic que han de tenir present que cada persona som moltes persones, que no ens comportem de la mateixa manera al davant dels pares, dels amics o de la parella i que, per tant, professionalment parlant, també han de ser uns altres, han de tenir una altra actitud, una altra mentalitat i principalment mostrar-se professionals per sobre de tot."** Molts anys d'estudis de psicologia han ajudat el nostre protagonista a analitzar les persones que té davant i saber què és el que esperen de la seva feina: **"He estat durant dotze anys estudiant amb el psicòleg Muñoz Espinalt i llegint llibres que m'han permès comprendre les persones sense que em parlin, cosa que és primordial per a la meva feina."** I afegeix: **"Jo vaig començar a tenir èxit perquè tenia la facilitat de veure una cara i saber com arreglar els cabells perquè es veiés maca."**

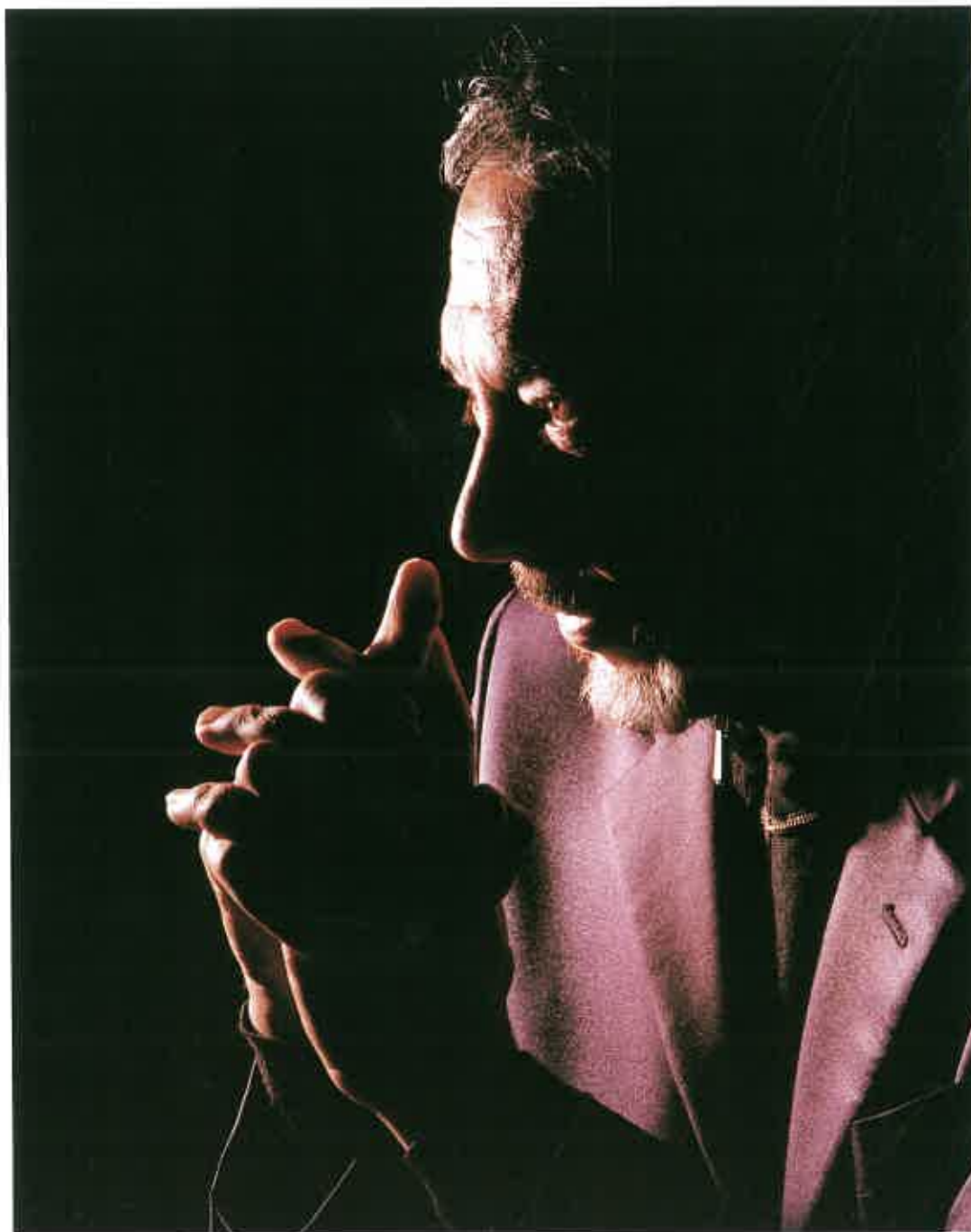
Amb una visió molt lúcida de les coses, Llongueras té una filosofia que transmet a tots els qui l'envolten i l'ajuden a continuar endavant: **"Entenc el temps actual i no m'interessa el passat, a menys que en pugui treure una experiència. Habitualment aprenc del present i no estic mai satisfet del tot, sempre penso que puc millorar allò que acabo de fer, que cal treure partit de l'avui. No he pensat mai on vull arribar, només penso en el treball i la superació de cada dia."** Però per ser empresari cal molt més: **"És important ser una persona organitzada, saber tenir personal, portar el conjunt que forma una empresa i que engloba tant l'aspecte humà com el financer i el d'estrís o maquinària, que en el meu cas és molt petit. Tampoc podem oblidar la imatge, fonamental avui dia."** La resposta a una bona gestió i a haver estat capaç de fer les coses ben fetes és que Lluís Llongueras ha creat escola: **"Poc temps després de començar, els meus companys de professió em demanaven si podien enviar-me els seus fills o germans a aprendre al meu costat. Els deia que jo no podia ensenyar ningú que no treballés per a mi, que si aquell noi era empleat meu li podria exigir i formar-lo, que aquest era el meu sistema."** Amb el temps va veure, tanmateix, que era necessari fundar una escola que portés el seu nom: **"Vam començar destinant vuit metres quadrats de les pròpies oficines per a l'escola i ara ja en disposem de mil, en una acadèmia que rep més de 12.000 persones l'any procedents de tot el món."**

I és que el que no es pot negar al nostre entrevistat és que ha sabut revolucionar el món de la perruqueria i donar-li la importància que es mereix: **"Als anys cinquanta tota la moda venia de París i les presentacions que es feien a la capital francesa eren les que imperaven a tot el món. A mi, això no em semblava gens bé i l'any 1958 vaig fer una presentació de la meva pròpia línia a Barcelona. Es va presentar la policia i em va exigir que tanqués el negoci."** Però en Lluís no ho va fer i en aquests moments disposa de perruqueries a les principals ciutats del món:

"Vaig crear un estil de perruqueria, llançava les meves pròpies modes i ho he continuat fent sempre. Per això em reclamen per fer shows a llocs com París o Tòquio." Una de les darreres novetats que ha sortit de les mans del nostre perruquer han estat els Transformers: **"Ja fa tres anys que ho fem i ara en comencen a parlar totes les revistes estrangeres. La meva idea parteix de la necessitat que té la gent de canviar de personalitat, la qual cosa es pot aconseguir amb un tallat que permeti pentinats diferents. Es tracta de fer una transformació dels cabells amb un sol cop de pinta i aconseguir que una persona discreta durant el dia pugui mostrar-se molt vistosa a la nit, per exemple."**

Llongueras sap que ven seguretat a les seves clientes, cosa que fa que la seva autoestima creixi i aquesta és una de les coses que més satisfaccions li han donat al llarg dels anys: **"Penso que començar el dia veient al mirall una imatge que t'agrada és el més important. Tothom es vol veure atractiu i seductor, i hi ha quatre regles bàsiques que els meus estilistes tenen en compte. Un pentinat ha de donar atractiu, ser actual i jovial -excepte en l'època de l'adolescència que ha de tenir un toc de maduresa-, i una regla bàsica avui dia és que ha de ser pràctic. La gent actual necessita estils pràctics, fàcils, sense manteniment."** Aconseguir que la persona recuperi la seva autoestima forma part de la feina del nostre personatge: **"El famós uròleg Antoni Puigverd, reconegut mundialment, m'enviava sovint pacients que ja havien recuperat la salut però que encara es mostraven ensorrats psíquicament, i la veritat és que aconseguíem resultats extraordinaris."** Per això afegeix: **"El somriure d'una persona que quan surt d'un dels nostres salons s'agrada ja m'ho paga tot."** Pel que fa a aquesta qüestió és fonamental l'actitud del professional: **"És important i necessari que el perruquer miri la cara del client, l'escolti i sàpiga endevinar què vol per automàticament fer-li una proposta. Perquè a mi no m'ha agradat mai imposar el meu criteri, no he estat mai un dictador de la moda, el que vull és que la gent confii en mi i en els meus col·laboradors, perquè només així sé que tombaran."**

Amb una sensibilitat artística excepcional, l'èxit de Lluís Llongueras ha estat saber marcar la diferència, ser organitzat i tenir idees: **"Els cromos de futbol que els meus amics col·leccionaven àvidament jo els canviava per làmines d'art i, de gran, les hores que vaig passar amb Salvador Dalí em van ensenyar moltes coses."** I en referència al gran pintor, continua: **"El m'encarregava postissos, bigotis i perruques, com la que hi ha al museu de Figueres. Poques vegades cobrava però és que jo hagués pagat diners per presenciar la seva desimboltura."** La creativitat sembla que la va heretar del seu pare: **"Vivia en una casa de pagès a Esparreguera i va aprendre a cosir de la mà de la padrina. Va començar fent nines i va continuar pels vestits de senyora, quatre dels quals s'exposen actualment al Museu de la Indumentària."** I segueix: **"Quan tenia 45 anys, però, va decidir fer-se perruquer i va portar el meu primer establiment fins que va morir."** I és que Llongueras és una empresa familiar que treballa dia a dia per continuar endavant: **"El meu germà Enric i els meus fills Esther i Adán treballen més que ningú perquè els salons Llongueras segueixin amb èxit. També he tingut sempre al meu costat Alfred Comabella, la meua mà dreta des del començament."**

**“Començar el dia veient
al mirall una imatge
que t’agrada és el més
important”**

Lluís Llongueras - Esparreguera (Baix Llobregat)